

Богљубкаво прасе

Уредништво и Администрација,
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 11 АПРИЛ 1942

БР. 20 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ВЕСТИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

МИ МИСЛИЛИ МЕКАНО ...

Лондон, априла. — Када су јед-
ног војног стручњака у Лондону
упитали због чега су наше трупе
страдале код Сен-Назера, рекао
је: — Е, тако је то кад ми ми-
слимо да се слава стиче у мека-
ном. Па бар да смо нашли ме-
кано, цаба му славе!

„ТАЈМС“ И СОВЈЕТИ

Њујорк, априла. — У једном
свом чланку „Тајмс“ је критико-
вао Совјете што нису чекали да
прође зима и указао је на тешке
и брзе последице ове непажње.
Совјети су на ово одговорили
кратко и јасно: „Што су брже,
то су боље!“

ДОШАО ДА — ОДЕ!

Лондон, априла. — Познати
светски баксуз, Вавел, допринео
је стварању нове изреке. Пошто
он, где год дође, буде приморан
да одатле на врат на нос побег-
не, решено је у тим крајевима
да се изрека „Отишао да дође“
одбаци као неумесна а на место
ње дође много стварнија: „До-
шао да — оде!“

СА.Д. ПРИМИЛЕ ПРЕДЛОГ АУСТРАЛИЈЕ

Вашингтон, априла. — Аустрал-
иски министар иностраних по-
слова предложио је америчкој
влади да се, ради успешније од-
бране Аустралије, створи аустра-
лиско-амерички војни савет.

Владини кругови су захвалили
Богу што Аустралија не тражи
трупе и ратни материјал и љуб-
азно су одговорили да ће ство-
рити савета колико год Аустрал-
ија жели.

МАЈСКИ ЈЕ БЕЗОБРАЗАН

Лондон, априла. — После мно-
гих оштрих изјава Мајског у Лон-
дону, упитан од новинара шта
мисли о тим изјавама, Черчил је
одговорио:

— То је права дрскост. Шта
ти Совјети траже од нас кад су
већ пропали? Нека бар нас о-
ставе да још мало дишемо. А
Мајски је, ако заиста нешто оче-
кује, безобразан преко сваке
мере.

РАЗЛОЗИ ОДЛАГАЊА ПОМОЋИ СОВЈЕТИМА

Вашингтон, априла. — Рузвелт
је америчкој влади упутио писмо
у коме вели да се мора одгоди-
ти лифровање ратног материја-
ла у Совјетску Унију.

— За сада, пише он, материјал
треба нама пошто ни ми нашу
кожу нисмо на ђубрету нашли.
А доцније видећемо да ли ће
Совјетска Унија постајати.

КРИПС У ИНДИЈИ

ТРАЊЕ СЕ БУДАЛЕ

Большевици, Англосакси —
Ортаци су сад у треми,
Заћуташе као неми.
Шта ће сада да се лаже,
Старе приче ич не важе,
Није вајде више крити,
Сад ће бити шта ће бити.
До краја се дотерало,
Сад је стигло прегибало.
Нека покажу шта знају,

У априлу или мају,
Друштво спремно то да бежи,

ЕПИГРАМ

Кад велики рачун праве
Тада мали сагну главе
Обазривост није грех
Јер ко шарен мамац гризне
За час ће да се оклизне
И да цео плати цех...

Кад је време да се бије,
Онда за њих згодно није,
Да се спасу судбе хује,
Свуд налазе, траже луде,
Лете лажи и ордење.
Ко да вади сад кестење,
Нека гоне, нек' се сатре,
Да њих спасе од те ватре,
И сада лозинка важи:
„Будала се нова тражи“.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Пролеће је, снег се топи,
Рузвелт горку чашу попи,
А стари се Черчил смрзао,
Зима ова прође брзо,
Ни мрез страшен, ни сметови,
На донесе успех нови.
У блату, пред Москвом, плива,
И та руска офанзива.
К'о покушај сваки ђачки,
Све оста на мртвој тачки.
Добро знају шта се спрема,
Па ортаке хвата трема,
Збогом сада снови лепа,
Пролеће ће да их клепа.
Компањони сви се стиде,
Унапред им леђа бриде.
У Азији Јапан спрема,
Англо-Сакос тек да лема,
На мору их свуда бије,
Већ је дошо до Индије.
Америка грми писка,
Од Јаве до Сан-Француска,
Место војском бој да лечи,
Рузвелт шаље само речи.
Из борбе се Енглез склања,
Али сипа обећања.
Аустралија већ стрепи,
Јапан се већ тамо лепи.
Зато она једна зебе,
После кише шта ће ћебе!
Док се Лондон тужно смеши,
Хоће Рузвелт да је теши,
Па прориче сад из шоље,
„Не се плаши — биће боље!“
И Атлантском океану,
Ортаци су нашли млану,
На овом се мору тоне,
Зато га се лађе клоне.
Стаљин гур'о док је мого,
Ал' од њега хоће много.
Гинуо је као стока,
Ал' ће сада да се скљоне.
Изгубише сваку базу,
Биће трке по Кавказу.
Большевичка биће шала,
Кад се дође до Урала.

БОРИЛО СЕ, ПА СЕ УМИРАЛО

Бостон, априла. — Радио-Бо-
стон је молио своје слушаоце да
се стрпе за 15 дана, пошто су
се све лажи потрошиле, а нове
нема на лагеру.

АКО ТО НЕ ПОМОГНЕ

Москва, априла. — Пошто смо
побили око 100 хиљада свеште-
ника, ми ударисмо у пашњак и
сада смо религиозни. Ако се на-
ма не верује, питајте Кентербе-
ријског архиепископа.

ГЛУП НАРОД

Калкута, 10 априла. — Сер
Крипс је изјавио да се на лицу
места уверио да су Кинези за-
иста глуп народ пошто се они
једни, од свих азијских народа,
боре за Енглезе.

— Ја сам се трудио да и Ин-
дусе уврстим у пети ред са Ки-
незима — изјавио је он — али
мрка капа. Изгледа да су памет-
нији од Кинеза.

НАШИ ЛЈУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ХОЋЕ И ОН ДА ПРОБА

Господин Илић је већ неколико дана жалостан и замишљен. Ипак неки дан повери се свом пријатељу:

— Човече, рекао сам својој жени само једну ружну реч и од тог тренутка она није више говорила са мном.

На то га пријатељ упита узбуђено:

— Молим те, шта си јој то рекао; и ја бих то хтео да опробам.

— Господине ви сте јуче спали моју ташту. Саветујем вам да се у будуће не мешате у моје породичне ствари.

СЛАБ ГЛАС НЕ ИДЕ ДАЛЕКО

На једном предавању:

— Хоћу да подигнем свој глас да се чује у целој земљи — од једне границе до друге, од севера до југа, од истока до запада — па чак и далеко ван граница...

Глас из последњих редова:

— Молимо, гласније.

ЊЕГОВА ЛОПТА

Два дечака чекају у лекарској чекаоници. Једна дама пита једног од њих:

— Јеси ли ти, мали, болестан?

— Да, прогутао сам гумену лопту. Дошао сам да ми је лекар извади.

— А шта је теби? пита дама другог дечка.

— Ништа. Моја је лопта.

ХВАТА ЧОВЕК ВЕЗУ

— Зашто поздрављате сваког жандарма кога сретнете? Зар се познајете с њима?

— За сада не, али човек никада не може знати шта му се све може десити.

ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

— Како си могао тако да се напијеш?

— Ево како. Пио сам, пио... па сам онда запитао себе, да ли да пијем још или не. Глава ми је казала не, а стомак да. Глава је паметнија, а ти знаш да паметнији попушта. И тако сам наставио.

СТРАТЕГ

— Јел' то карта бојишта, господин Мишо?

— А не! То је план Београда. Ове заставице показују станове мојих поверилаца. Тако успевам да не идем улицама, где бих могао да их сретнем.

УМЕТНИЦИ

— Зашто сте крај овог воћа насликали тај огризак?
— Па једну јабуку сам појео пре завршетка слике.

ШАЉИВИ ПАЛАНЧАНИН

Дошао један човек из великог града у паланку. Паланчани га упиташе како му се свиђа једна њихова зграда пред којом су се налазили.

— Ништа нарочито. Код нас има таквих зграда на хиљаде.

— Верујемо, одговорише паланчани. Ово је наша лудница.

НА ПРВИ ПОГЛЕД

Пријатељица: Ти си се тако очекивано верила. Знаш ли да смо се сви изненадили?

Вереница: Само што сам га угледала, знала сам да га волим и да је богат.

У СТАРОМ ЗАМКУ

— А кад зажелите да вам се донесе доручак, само затрубите три пута у овај рог.

ТЕШКА ОСВЕТА

Доктор Јоци стигао неки рачун од општине за породичну гробницу. Он се наљути и одмах продаде гробницу неком познанику.

— Зашто то радиш? — упита га овај. Ти си већ у годинама, па ће, можда, теби требати.

— Баш зато, — одговори Јоца. Хоћу да се осветим општини. Нека после моје смрти лупа главу где ће ме сахранити...

— Пардон, господи данас не прима посете.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО

из Лесковаца

Зима је мрднала от куде нас, ама је још увек ладовинка на грбину. За Великдан је било јадење и пијење а с'г има да се кајиш попритегне на последњу рупу, због зашто је април лажаја па нам је измамија и последњу црквицу. Овија наше трепетљике салте уздишу, ама си је свака турила шеширче на главу и оду си по сокаци сас нову аљинку и свилене чарапке. Лице су намазувале сас фарбу па и наликују на лорфе и контрафе у Белу Недељу, а све си у глас викају како је с'г полоше.

Кој' неје видеја крнал'к и мезел'ци, нека си оди, Јутре, на побусани понедељак на гробље па има да се згране: Бутанешушпе, ћевалчики, фарбани јајца, погаче како снег, пилаци, колбаси, ћуфтиња, пилики и шачики, рибу, колачи, и други зарзавати. Мало кукања а много једење и пијење, тој ти је парастос и задушнице а после ће да бидне жал због зашто су поарчене резербе или како их модерно викају: залихе. Такав је овеја гурави народ. Ники неје липцаја од глад какој кучиште ама сви се стегнали какој две паре у кесу и салте кукају, јербо се плаше да ги неки не иска. Тој ти је марифетл'к од овија Ироди и Кајафе што си мислују да салте они треба да изрипају из овеја гурема и сачувају репче.

Ники неће да си знаје понајголему мудрос да је с'г све појефтино, салте главуца је поскуппа и затој памет у главу. Кој си уме да си живеје и да не рипа какој ждребџеце пред руду, тај је кефало и еснаф персона. Домаћин бре и најлаф. Има си гледамо своју муку и работу, да савијамо шипке и да си ћутимо, да слушамо влас и поштујемо закон, због зашто несмо умели да

биднемо далековидни ко овија наш комшил'к, па смо рипнули добровољно у куп. И кад се већ нашеја овеја наш г. Недић да нас сачува на овеја ветрометину има да си одимо сас њег' и да биднемо кротки и учтиви па ће узвукемо репину из кљусу. Онија јагуриде што јесенаске направише онај калабл'к и цумбус, с'г ћуте, жене киселе, а ми остадосмо на селамет. За тој, братски ви викам немој да се мешате сас тија партизани због зашто су партије и направише овеја питу, а гурави народ с'г плаћа цекови. Работујте на куде дом и ники да се не мица, тој ви је мој совет.

А с'г у здравље и скоро виђење,
Ваш Јанаћко

У СИТНЕ САТЕ

— Где си, Данило!
— У... у... лављој пећини.

ТЕШКА ВРЕМЕНА

Домаћица: Можете ли сваког дана да напросите бар толико милостиње, да вам је доста за једнодневни живот?

Просјак: Не могу увек, госпођо. Каткад морам да вадим из банке...

Како код нас постаје ред ...

Томшицава страча

— Колико степени има у соби, Марија!
— 15, милостива госпођо.
— А напољу!
— Два..
— Онда отворите прозор да и та два уђу.

— Чула сам да се мој муж заљубио у неку вештицу. Да ми је само знати која је то жена...
— Мени се то ништа не тиче, а, осим тога, прими на знање да ја нисам вештица...

НА СВАДБЕНОМ ПУТОВАЊУ

Млади брачни пар задржао се на свом свадбеном путу, у једном селу у близину Напуља. По старом обичају ноћни чувар труби сваког сата и млада жена се буди.

— Шта је то? пита мужа, одаратан глас има труба.

— Знаш, драга, каже јој муж, то је зато да се човек захвали провиђену за срећу.

Неколико дана доцније, кад је већ и мужу постала досадна та труба, отишао је ноћном чувару и рекао:

— Слушајте, чича, добићете пет динара да одсада трубите свака три сата.

— Не могу, господине, одговорио је чувар. Мало пре ми је једна жена дала десет динара да трубим двапут на сат.

КАД ЈЕ ШОФЕР НЕСРЕЋАН

— Шофер, брзо на железничку станицу. Воз тек што није пошао, обрати се Миша првом шоферу.

Отпоче луда вожња кроз београдске улице. Најзад на железничкој станици Миша, бео у лицу од претрпљеног страха, обрати се шоферу:

— Ви сте луди!

— Зашто?

— Могли смо да погинемо двадесет пута!

— Ако!

— Како, ако?

Шофер подиже рамена:

— Тога се ја не плашим. Мало-час сам, дознао да ме жена вара с мојим колегом. Од тога часа ми се више не живи.

НАВИКА

Београд, априла. — И, поред саопштена да је дозвољено слободно кретање улицама у Београду до 21 час, Београђани се не виђају после 20 часа на улици, јер су навикли да рано леже.

САВРЕМЕНИ МЛАДОЖЕЊА

Младожења је задоцнио за воз којим је требао да оде на венчање. Зато упути својој вереници следећи телеграм:

„Задоцнио сам на воз. Долазим по подне. Немој се дотле удавати“.

ИЗЕНАДИО ИХ...

Мика Микић се месецима удава госпођици Заги. Цела породица чека Ускрс уверена да ће се Мика најзад изјаснити. У том циљу он је позван на ручак. Мика дошао нешто раније и у соби затекне само малог Ђокицу.

— Где ти је сестра? — запита Мика Ђокицу.

— Ено је у соби — одговори Ђокица.

— А шта тамо ради? — распитује се Мика.

— Цело јутро стоји пред огледалом и учи на памет ове речи: Ју, господин Мико, Ваша је изјава дошла тако изненадно...

ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ

Мита је опасан лола и лумпарош. Његов најбољи друг је Стева, чија госпа Анка зна добро Миту.

Дође једно вече Мита код Стеве и зазвони на врата. Госпа Анка отвори а Мита је упита:

— Могу ли да говорим са Стевом?

— Да говорите можете, али да га водите, не може — одговори госпа Анка одлучно.

— Е, онда немамо шта да говоримо — одврати Мита и оде...

ДОСЕТЉИВА ЖЕНА

Муж: Како? Ти си опет купила нову хаљину?

Жена: Немој да се љутиш. Јер сам је купила од свог џепараца.

Муж: Твој џепарац? А откуда ти џепарац?

Жена: Заложила сам твој зимски капут.

— Била си синоћ на премијери. Како ти се свидело!
— Никако. Била је само једна пауза.

— Да, драги, можеш да дођеш. Већ сам толико обучена да могу да те примим.

ВИШЦЕВИ Трпани макавала

— Дакле, нашла си добар и јевтин стан?

— Да, две собе и кујна, две стотине динара месечно. Али стан слободан 1 маја 1945 године.

— Јеси ли украо овај мотор?
— Боже сачувај! Купио сам га за 5.000.

— А откуд ти 5.000 динара?
— Украо сам!

— Морам вам показати своје рентгенске снимке из болнице. Ванредно су успели.

— Ем си ме изударала, ем још тражиш 10 динара?

— Па морам да купим — метлу.

— Шта је с твојом повишицом?
— Дебио сам је! Чекао сам да ми жена роди сина, а она родила тројке.

— Приликом сваке саобраћајне несреће најбоље је присуство духа.

— То није тачно.

— Него?

— Најбоље је отсуство тела.

Учитель: Ко зна народну пословицу?

Стевица: Пошљи лудог у војску па седи и плачи.

Учитель: А где си ти то чуо?

Стевица: Тако каже мама кад тата оде на пијацу.

— Оженио си се.

— Да, није ми више пријала храна по кафанама.

— А сада?

— Сада ми опет прија.

Један дечко од петнајест година, обучен у морнарско одело, сретне једног морнара и рече мами:

— О! мамице, гледај, онај чилац се обукао као мали дечко.

— И ово ми је нека лепотица! Требало је да ми живимо у оно доба.

— Мали Перица после ручка.
— Тата, хоћеш ли комад торта?
— Нећу.

— А сад ти питај мене.

Жена каже мужу:
— Слушај, Перо, грешиш што фарбаш бркове.

— Зар се то примећује?

— Да, на врату сибарице.

Један Лала пита свог комшију:

— Шта си то купио, Перо?

— Два календара.

— А шта ће ти два?

— Хоћу да изненадим моју Со-су. Дала ми је банку да јој купим један, а ја сам јој купио за исте паре два од прошле године.

— Замисли, Миле, моја вереница ме напустила!

— Ко ти је крив што си идиот. Зашто јој ниси рекао да ћеш наследити богатог стрица који је без деце.

— Баш је у томе била грешка што сам јој то рекао: она се удала за стрица.

— Господине докторе, молим да видите мога мужа, изгледа ми да је оглувео.

— Да нисте тражили да вам купи бунду?

— Ако одмах не пољубиш тетку, мораћеш у кревет.

— Лаку ноћ, мама!

— Ниси захвалио тетки што ти је дала колач?

— Нисам смео, бојао сам се да ми не понуди још један.

Жена мужу: Кад једно од нас двоје умре, ја ћу се повући на село.

Он: Закуните ми се да вас још нико није пољубио?

Она: Кунем вам се својом децом да сте ви први.

— Мој отац има сада још једну жену да издржава.

— Да није постао бигамиста?

— Не, него сам се ја оженио!

Она: Срамота! Јуче сте ме пољубили против моје воље, а данас то исто чините упркос мога опирања.

Он: Та, ваљда, знате да се убица враћа на место свог злочина.

Равајло - сигурација

Равајло - сигурација

КОМУНАЛНИ ПРОБЛЕМИ

БЕОГРАДСКА ОПШТИНА ОТВОРИЛА ЈЕ ПАРФИМЕРИЈСКУ РАДЊУ „АНГРО“

Услед несташнице оригиналних париских и холивудских парфема, а да би удовољила префињеним укусима београдских дама, београдска општина отворила је на предлог и у режији свог Социјалног отсека на „Пиониру“ велику парфимеријску радњу али само за гросисте.

Мирис који се на „Пиониру“ фабрикује, по свом отменом саставу надмашио је све до сада познате марке. Није ни Шипр, ни Мимоза, а није ни Рев д'ор, него је сличан „Кехл' флеру“ јер је и он исфабрикован од више цветова: купуса, лука и кромпира.

Пошто је Социјални одсек имао на стоваришту седам-осам вагона овога артикла, намењеног за народне ресторано, а није могао да га пласира на београдској пијаци, јер није била никаква потражња, то је некоме из отсека пала срећна идеја да се ова иначе ником непотребна количина зеља пусти да иструне и тако јакко „замирише“ да је на „Пиониру“ настала права парфемска атмосфера.

На надлежном месту у београдској општини, поводом овог случаја, мишљења су подељена: једни мисле да је нађено zgodно решење да се отарасе баласта и бриге, други, пак, да је по среди обичан јавашлук, трећи не мисле ништа, а четврти резонују:

— Врло важно!

НОВА ОГРЕВНА ЦЕНТРАЛА

Од јуче, 10 април огрева и топлоту грађанима делиће бесплатно свакога дана од 7 ујутру до 7 часова увече, нова огревна централа која се налази на сунцу. Једина је незгода код овога огрева што није угодан за куваче.

ДА ГА НЕ УДАРИ КАПЉА

— Већ сам оздравио, господине докторе, па вас молим да ми пошаљете рачун за ваш хонорар.

— Нека, има времена! Послаћу вам рачун кад сасвим будете оздравили, јер би вам узбуђење могло и нашкодити!...

КАД ЈЕ ПОЛИЦИЈАЦ ПСИХОЛОГ

— Како је полиција могла да га позна, кад је био прерушен у жену.

— Проста ствар. Прошао је поред једне помодне радње, а није се зауставио пред излогом.

ЗАДОВОЉНИ ДРЕСЕР

— Ти само тако и даље играј, а за музику су се други постарали...

НА МАТУРИ

Кандидат на матури полаже усмене испите и усред испитивања збуни се па ни да макне.

— Није то ништа, теши га професор. Знајте да човек може да буде поштен и без науке.

Младић разумеде смисао професорових речи, поцрвене, дохвати капу, пође вратима и рече:

— И обратно, господине професоре.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

На улици (удици) је ухватио велику рибу.

Овај коњ је врло добра рага (раса).

Лепа Јелена дошла је код Париза (Париса) и ту се настанила. Лудак (будак) па у ирчевину.

НАЈБОЉЕ УСПЕВА

Агрономи су утврдили, да на нашој земљи и поднебљу, од свих култура које се гаје, најбоље успева лаж. Код ове културе је најважније да њој није потребно ни риљање ни окопљавање, већ само сетва.

Зато сви они који се баве гајењем ове културе једу хлеба без мотике.

МАЛИ МИРКО КОД ЗУБНОГ ЛЕКАРА

Отац: Како је било код зубног лекара?

Мирко: Дивно. Лепо сам се забављао.

Отац: Зар ниси плакао?

Мирко: Нисам.

Отац: Ево ти, онда, десет динара... А сад ми лепо причај шта је радио чика доктор.

Мирко: Извадио је Верици два зуба.

ШКОТЛАНЂАНИН У БЕРБЕРНИЦИ

Шкотланђанин Мак Лајн ушао је у фризерску радњу, скинуо шешир и ментил и сео на столицу. Фризерски мајстор га је упитао:

— Шта жели господин? Да се шиша? Да пере главу? Можда да се брије, маникира или педикира?

— Радите шта хоћете, одговорио је Мак Лајн, али вам више од десет пенија не дам.

ШТА БИСТЕ ВИ ХТЕЛИ

У трамвају се један путник обраћа другоме:

— Мммммолим аввас ггде јјје Каалллемегдан?

Путник, коме је било намењено питање, окрете леђа и загледа се кроз прозор.

Други путник се обрати ономе што је питао:

— Друга станица, господине...

— Ххххваалла ллелело, благодарим странаца и сиђе када је дошла друга станица.

Тада се онај што је странца упутно обрати ономе што није хтео да одговори.

— А зашто, молим вас, не одговористе човеку, кад вас лепо пита?

— Дадада ли ббиисте ххтетели да се мми попопобијемо — одговори овај љутито.

НАСИГУРНИЈЕ ПЕЦАЊЕ

Утврђено је да су најбоље пецароши и жицароши — црноберзијанци. И кад су реке залеђене они увек понекога упецају. Од ових риба најчешће падају сомови и када не би било ове врсте риба, вероватно би нестало и пецароша.

ГДЕ ЈЕ Г. ДИРЕКТОРИ

Директорова жена долази по подне у канцеларију.

— Где је мој муж? — запита приправника.

— Не знам, госпођо.

— Можда госпођица секретарица зна?

— Сигурно, јер су заједно отишли из канцеларије.